

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

4. april 2021

MAŠE V TEM TEDNU SO BREZ NAVZOČNOSTI VERNIKOV

NEDELJA	VELIKA NOČ
04.04.	<i>za +Avgusta in Amalijo Pečnik, obl. za +Marijo Toplak, obl., in Anico Ožir</i>
Ponedeljek	VELIKONOČNI PONEDELJEK
05.04.	<i>za rajne Repove</i>
Torek	Irenej
06.04.	<i>za +Branka Pečnik in njegove starše</i>
Sreda	Herman
07.04.	<i>za +Dušana Pečnik</i>
Četrtek	Dionizij
08.04.	<i>za rajne</i>
Petek	Maksim
09.04.	<i>za +Ivana, Vlada in Lojzeta Šuperger, obl.</i>
Sobota	Domen
10.04.	<i>za +Marijo in Jakoba Krajnc</i>
NEDELJA	BELA NEDELJA – NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA
11.04.	<i>za +Franciško in Franca Glušič, obl. za +Borisa Golavšek, 30. dan</i>

VELIKA NOČ

2. berilo

IŠČITE, KAR JE ZGORAJ, KJER JE KRISTUS

Berilo iz pisma apostola Pavla Kološanom

Bratje in sestre, če ste vstali s Kristusom, iščite to, kar je zgoraj, kjer je Kristus, ki sedi na Božji desnici. Mislite na to, kar je zgoraj, ne na to, kar je na zemlji. Umrli ste namreč in vaše življenje je skrito s Kristusom v Bogu. Ko se bo prikazal Kristus, vaše življenje, tedaj se boste tudi vi prikazali z njim v slavi.

Evangelij

ALELUJA

Aleluja. Naše velikonočno jagnje, Kristus, je bilo darovano, zato obhajamo praznik v Gospodu. Aleluja.

POTREBNO JE BILO, DA JE KRISTUS VSTAL OD MRTVIH

Iz svetega evangelija po Janezu

Prvi dan tedna je prišla Marija Magdalena navsezgodaj, še v temi, h grobu in je videla, da je kamen odstranjen od groba. Tedaj je stekla in prišla k Simonu Petru in k drugemu učencu, ki ga je imel Jezus rad, ter jima rekla: »Gospoda so vzeli iz groba in ne vemo, kam so ga položili.« Peter in óni drugi učenec sta šla ven in se odpravila h grobu. Skupaj sta tekla, vendar je drugi učenec Petra prehítel in prvi prišel h grobu. Sklônil se je in videl povôje, ki so ležali tam, vendar ni vstopil. Tedaj je prišel tudi Simon Peter, ki je šel za njim, in stopil v grob. Videl je povôje, ki so ležali tam, in prtič, ki je bil na Jezusovi glavi, a ne ob povôjih, temveč posebej zvit na drugem mestu. Tedaj je vstopil tudi oni drugi učenec, ki je prvi prišel h grobu; in videl je in veroval. Nista še namreč razumela Pisma, da mora Gospod vstati od mrtvih.

PREŠLI SMO IZ SMRTI V ŽIVLJENJE

Bistvena vsebina velikonočnega praznika je proslavljanje Jezusove zmage nad grehom in smrtjo, proslavljanje zmage Življenja. V pesmi slednici slišimo: »Smrt in življenje sta se borila v prečudnem dvoboju: Gospod življenja je umrl, kraljuje živ.« Te besede opevajo zmago Jezusa, ko je s svojo smrtjo premagal smrt in nam obnovil življenje. Veljajo pa tudi za naše vsakdanje bivanje. Čutimo, kako v nas poteka nenehna boj med življenjem, tistim, kar je v nas Božje, ustvarjeno za večnost, in smrtjo, tistim, kar je v človeku umrljivo, omejeno, sebično. Vstali Kristus nas vabi v boj. Ne v boj enega proti drugemu, temveč v boj proti nam samim. To je notranji boj, boj proti sebičnosti, proti strahu pred življenjem, ki biva v nas. Ozkosrčna, vase zagledana ljubezen ne more voditi drugam kot le v kraljestvo smrti. »Mi vemo, da smo prešli iz smrti v življenje, ker brate ljubimo. Kdor ne ljubi, ostaja v smrti,« piše apostol Janez, tisti, ki je pri zadnji večerji slonel Jezusu na prsih in je prvi prišel k njegovemu praznemu grobu.

V prvih krščanskih časih je bil edini praznik velika noč, obhajanje Gospodovega vstajenja. Ob nedeljah so se Jezusovi učenci zbirali, da so se spominjali njegove ljubezni do konca. Sad tega spominjanja je bil, da so svojega Gospoda posnemali. Ljudje, ki so prihajali z njimi v stik, so strmeč govorili: »Glejte, kako se ljubijo med seboj!« Mislim, da se nam mora samo od sebe zastaviti vprašanje: Koliko smo mi, kristjani ob začetku tega tisočletja, tukaj, kamor smo postavljeni, med številne izzive časa, resnični Jezusovi učenci?

Med afriškimi kristjani, ki so po doživljanju vere precej podobni kristjanom prvih časov, je znano velikonočno voščilo: »Kristus, ki živi v meni, pozdravlja Kristusa, ki živi v tebi!« To niso samo lepe besede, to je živa resnica. Najlepše in najbolj trajno velikonočno voščilo bo, če si tudi mi voščimo tako – vsako jutro znova!

Po: S. Čuk, Misli srca

Jezusovo vstajenje, ki je poleg stvarjenja največji dogodek vesoljne zgodovine, je stvarjenju prav podobno. Nihče, razen Boga samega, ni bil priča začetka sveta; nihče, razen Gospoda samega, ni bil priča vstajenja. In vendar eno in drugo je nadvse resnično: ustvarjene stvari vidimo vsi, vstalega Jezusa so videli »ne vsi ljudje, ampak od Boga prej odbrane priče.« Enajst skrajnih realistov z obrežja Genezareškega jezera. Enajst ribičev, ki so vsako ribo prešteli. Taki ljudje nimajo prikazni!

In tudi mi smo izbrani. Poznamo Jezusa. Tudi na to veliko noč smo bili priča njegovemu vstajenju. Pričujmo o tem veselju. Vzklikajmo »Aleluja!«

Po: Molimo s Cerkvijo, leto B

Izredno pismo slovenskih škofov za Veliko noč 2021

30.3.2021 Cerkev v Sloveniji COVID19, Velika noč

Dragi sobratje duhovniki, redovnice, redovniki, diakoni, bogoslovci, dragi bratje in sestre!

Letošnja Velika noč poteka tako kot lanska v znamenju epidemije koronavirusa. Skozi vse leto smo upali, da se bodo razmere izboljšale, pa se nam do zdaj to ni posrečilo. Uresničuje se Salomonov pregovor, ki pravi: »Pričakovanje, ki se oddaljuje, stiska srce, upanje, ki prihaja, je drevo življenja« (Prg 13,12). Tudi vsem, ki se vam ob misli na epidemijo zdi, da se vaše pričakovanje oddaljuje, kličemo s piscem Pisma Hebrejcem: »Zato vzravajte onemogle roke in klecava kolena ter napravite za svoje noge ravna pota, da se to, kar šepa, ne bo izvinilo, marveč bo ozdravelo!« (Heb 12,12-13).

Vstopamo že v drugo leto epidemije koronavirusa in največji spremembi, ki ju doživljamo in ju moramo sprejeti, sta veliko omejevanje javnega, družbenega in cerkvenega življenja ter obračanje navznoter, v manjše skupnosti in gospodinjstva, v svoje družine ter v svoje duše in svoja srca – kakor je Gospod naročil Petru: »In ti, ko boš nekoč šel vase, potrdi svoje brate!« (Lk22,32). Tako kot ostalo javno in družbeno življenje se obračajo navznoter tudi naši verski obredi in naše verske slovesnosti. Vabimo in spodbujamo vas, da vse velikonočne obrede in slovesnosti, ki so izvedljive v krogu družin in gospodinjstev, pripravite s preprostim srcem in jih opravite v krogu svojih domačih.

Zaupamo stroki in oblastem ter se jim zahvaljujemo za nadčloveške napore, ki jih vlagajo v omejevanje in preprečitev širjenja epidemije. Velikonočni čas pa je s slavljenjem vstajenja našega Gospoda še večji vir trdnega upanja in prepričanja v zmago velikonočnega Jagnjeta, v zmago krotkosti in potrpežljivosti, v zmago dobrote in ljubezni: »To sem vam povedal, da bi v meni imeli mir. Na svetu boste imeli stisko; a zaupajte, jaz sem svet premagal!« (Jn 16,33). Kakor zvečer tistega dne, prvega v tednu, naj vstali Gospod tudi letos vstopi v vaše hiše in v vaše domove in vam prinese velikonočni pozdrav: »Mir vam bodi!« (Jn 20,19-20).

V skladu z vladnim odlokom škofje podajamo naslednja navodila:

1. Svete maše z udeležbo ljudstva so do nadaljnega odpovedane. Cerkve ostanejo odprte za osebno molitev vernikov, individualni prejem svetega obhajila in zakrament svete spovedi. Duhovniki naj vernikom omogočijo dostop do blagoslovljene vode za domačo rabo.
2. Župnijska pisarna in drugi cerkveni uradi so lahko odprti za srečanje z eno osebo samo za nujne in neodložljive zadeve, ki jih ni mogoče urediti na daljavo.
3. Zaradi izrednih razmer naj verniki spremljajo neposredne prenose svetih maš in prazničnih bogoslužij po televiziji, radiu ali spletu iz krajevne stolnice. Posodobljen spored prenosov je na voljo na [spletni strani Katoliške cerkve](#).
4. Na Veliko noč naj duhovniki zvonijo ob 8. uri zjutraj in s tem vernike povabijo k velikonočnemu zajtrku.

POZDRAV NOVOIMENOVANEGA CELJSKEGA ŠKOFA

Dragi verniki celjske škofije, dragi duhovniki, redovniki in redovnice!

V petek, 5. marca 2021 je papež Frančišek po apostolskem nunciju v Sloveniji Jean-Marie Speichu sporočil, da me je izbral za novega škofa celjske škofije. Svetemu očetu se zahvaljujem za njegovo zaupanje, predvsem za njegovo očetovsko ljubezen in potrpežljivost, ki me je v tem času opogumljala, da sem v njegovem povabilu lahko prepoznal isti Klic, na katerega sem odgovoril že na začetku duhovništva: »Ali me ljubiš?« (Jn 21,16). Čeprav se zavedam, da poslanstvo te pastirske službe daleč presega moje človeške sposobnosti, ponavljam za ubogim Petrom pred Vstalim: »Gospod, ti vse veš, ti veš, da te imam rad.«

V to novo poslanstvo stopam s ponižnim srcem, da bi lahko prepoznal in sprejel Očetovo voljo v konkretnih okoliščinah naše krajevne Cerkve. Verujem, da ima Oče, ki je »tako ljubil svet, da je poslal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje« (Jn 3,16), oznanilo življenja in upanja tudi za naš današnji čas preizkušenj. V svojem Sinu nam je polnost novega življenja tudi že podaril. Škofovsko posvečenje bom prejel na praznik Svete Trojice, ki je Bog občestva. Vse vas, vernike celjske škofije, prosim, da se v tem velikonočnem času pred posvečenjem posebej močno povežemo med seboj v prošnji k Svetemu Duhu, da bi se vsi prepoznali kot deli Kristusovega Telesa – kot občestvo žive Cerkve. Prenova cerkvenega življenja ne izvira ne od škofov, ne od duhovnikov, ne od pridnosti posameznikov, temveč od našega sodelovanja z Darom, ki smo ga vsi že prejeli pri svetem krstu. Ta posvečuje človeško delo v vsakodnevno daritev nebeškemu Očetu. Škofje in duhovniki smo poklicani, biti prvi služabniki te daritve, ki postaja po naši daritve Evharistija za življenje sveta. Molimo drug za drugega, da bomo izpolnili njegovo voljo! »V tej volji smo z daritvijo telesa Jezusa Kristusa posvečeni enkrat za vselej« (Heb 10,10).

Maksimilijan Matjaž, imenovani celjski škof
Celje, na Veliki četrtek 2021

Velikonočno voščilo upravitelja celjske škofije

Boža beseda, izročilo Cerkve in naravne zakonitosti nam razodevajo, da trpljenje in smrt, ki ju je premagal Kristus, prinašata Življenje, ki se ne konča in ga zato lahko zapišemo z veliko začetnico. K temu nas, s svojim »radostnim« poimenovanjem, ki v sebi skriva velikonočno sporočilo, še posebej nagovarja velikonočnica, ki jo imamo v grbu celjske škofije, kjer se nahajata njeni avtohtoni rastišči. Cveti zgodaj spomladi in, s svojim puhastim varovalom, preživi v okolju, kjer jo večkrat preseneti spomladanska pozeba. Letos je razlog veselja še večji, saj je, v času svojega cvetenja, velikonočnica v tretje zacvetela z naznanilom novega celjskega škofa.

Kljub ponovljenim določilom in izkustvu lanskega leta praznovanje velikonočne skrivnosti vstopa (skozi oblake) v naš čas in prostor, s sporočilom: »**Mir vam bodi! Veselite se, Kristus je vstal, z njim bomo vstali tudi mi!**«

Kljub vsem omejitvam in spremembam, z vero ter zaupanjem želim: naj bo **blagoslovljena, radostna in upanja polna velikonočna skrivnost. Kristus je vstal, vstanimo z njim tudi mi!**

Rok Meličar

